

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LAS CUATRO HIJAS

Les Filles d'Olfa

Tunisia, 2023

Direcció: Kaouther Ben Hania

Guió: Kaouther Ben Hania

Intèrprets: Hend Sabry,
Khaled Abol Naga, Majd
Mastoura, Ichrak Matar

Durada: 107 min

Gènere: drama

Idioma: àrab

Data d'estrena: 16/02/2024

La incubació de l'ou de la serp

Amb la seva sisena pel·lícula com a directora, la tunisiana Kaouther Ben Hania ha aconseguit un repte a l'abast de poques cineastes: la nominació a l'Oscar amb dos films consecutius. Si fa tres anys va estar nominada a millor pel·lícula internacional per *El hombre que vendió su piel*, una lúcida reflexió sobre el valor de l'art i les contradiccions de la societat occidental amb la immigració, aquest any torna a estar entre les finalistes als premis de Hollywood en la categoria de millor documental per la seva sisena pel·lícula *Las cuatro hijas* (*Les filles d'Olfa*). De fet, un dels elements més innovadors i rellevants del nou treball de la directora és precisament la dificultat de classificarlo. És *Les filles d'Olfa* un documental? No exactament. És una ficció? Tampoc. Per aquelles qüestions de les normatives dels premis, als Oscars ha entrat en la categoria de documental, però el més interessant del film és precisament com trenca les convencions, juga amb els formats, es fa escàpol de les classificacions estrictes i tancades, per esdevenir un exercici metacinematogràfic. *Las cuatro hijas* és sobretot una catarsi emocional portada al límit. Les protagonistes són Olfa Hamrouni i les seves quatre filles. Les dues més joves, Eya i Tayssir, continuen vivint amb la seva mare. Les dues grans, Rahma i Olfa, van deixar el domicili familiar i es van radicalitzar per acabar integrant-se al terrorisme islàmic de l'ISIS. A partir d'aquests paràmetres, Ben Hania planteja un apassionant diàleg intergeneracional en el qual les cinc protagonistes expliquen el seu punt de vista de la realitat, per intentar entendre la perspectiva personal de cadascuna en relació amb la mirada de les altres. La pel·lícula interpel·la molt directament l'espectador: sovint es trenca explícitament la quarta paret i els personatges es dirigeixen a la càmera com si intentessin involucrar-nos emocionalment en el drama familiar. El joc metacinematogràfic prové del fet que Ben Hania ha de comptar amb dues actrius per interpretar els papers de Rahma i Olfa, les dues filles radicalitzades. En canvi, les dues filles joves són les filles reals d'Olfa que s'interpreten a si mateixes. I pel paper de la mare, la directora tunisiana ha optat per una solució mixta: per la majoria d'escenes és l'Olfa Hamrouni real qui apareix

en pantalla, però per algunes escenes específiques d'alta càrrega emocional, és una actriu qui fa d'Olfa. És per aquestes raons que la categorització de la pel·lícula en un gènere o altre és pràcticament impossible. Ben Hania parteix del documental, però utilitza amb habilitat i intel·ligència elements de la ficció quan li és necessari. A partir d'aquesta premissa i elements, *Las cuatro hijas* proposa un exercici intimista, un joc de miralls constant que estableix d'entrada els paràmetres bàsics per tal que l'espectador entengui amb quins elements es construeix la història, mentre progressivament va introduint la temàtica de fons. Per Olfa i les seves filles, que viuen un sentiment de culpa per no haver sabut percebre com l'ou de la serp de la radicalització s'estava incubant a casa seva, la pel·lícula és una manera de sincerarse, un despulament emocional profund que desarma l'espectador per com es mostra i sobretot per la seva profunditat dramàtica. Amb tot aquest material, Kaouther Ben Hania construeix una pel·lícula que experimenta amb els formats, que és inconformista i valenta, que intenta transitar per camins incòmodes i innovadors, absolutament allunyada de la convencionalitat i els paràmetres preestablerts.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona